

אינון דליליא, עלייהו פתיב (שם טז יג) ובבקר
היתה שכבת הטל. אלין אינון נזלי טלא
דמנא לתתאי, מחולקא דילהון. האי מנא לא
היה ליה גוון, ולא אגליד. אינון דצפרא,
עלייהו פתיב (קהלת יא ו) בבקר זרע את זרעה.
אלין הוו נזלי טלא דמנא לתתאי, ויהבי גוון
לההוא מנא, ומתקא ודובשא.

אינון דרמשא, עלייהו פתיב (שמות טז ו) ערב
וידעתם. ואינון דליליא, הוו נזלי
בזמנא חדא מסטרא דאלין. מאן דאשאר מגיה
עד צפרא, פתיב, (שם ט) וירם תולעים ויבאש.
תלת סטרין גליפין הכא, לקביל תלת, היו"ם
היו"ם היו"ם. תלת ההי"ן, ה' ה' ה',
ולכלהו ההי"ן, תלת תלת אתוון, ואתעבידו
תרין עשר, כחושבן תרי עשר שעתי דיממא,
וכלהו חד, וכלהו יום. תלת שבתי אינון,
כלהון יומא חד, שבתא דליליא, שבתא
דיממא, שבתא דרמשא. לקבלהון תלת
סעודתי, סעודתא דליליא, סעודתא דיממא,
סעודתא דרמשא.

סעודתא דליליא, עד לא אתקדש יומא,
מתתקני אוכלוסין כלהו תלת
קשירין, עאלין גו נהרי דאפרסמונא, אתסחיין
בתסירו דוורדי גליפן, מתעברן גו נהר דינור,
וסלקין מתמן בקומי. פיון דסלקין לסטר
חנורא, אתסחיין אינון וורדין. סהדו סהדין
דשבת בראשית. כלהון דליליא קדישין.
לסטר חד לשית שית סטרין.

כד בעא יומא לאתקדשא, קל שופרא אתנגיד
מלעילא לתתא, וההוא קלא חולקא דעמא
דישראל איהו. בגין דלית קדושא בר כד
אשתמע ההוא קלא. וכדין ידיע דאתקדש
יומא.

אותם של הלילה פתוב עליהם
(שמות טז) ובבקר היתה שכבת הטל.
אלו הם המזלים הטל של המן
לתחתונים, מהחלק של המן
הזה לא היה גוון, ולא נקראש.
אותם של הבקר פתוב עליהם
(קהלת יא) בבקר זרע את זרעה. אלו
היו מזלים טל של המן
לתחתונים, ונותנים גוון לאותו
המן ומתיקות ודבש.

אותם של הערב פתוב עליהם
(שמות טז) ערב וידעתם. ואותם של
הלילה היו מזלים בפעם אחת
מהצד של אלו. מי שהשאר
ממנו עד בקר, פתוב (שם) וירם
תולעים ויבאש.

שרשה צדדים חקוקים כאן, כנגד
שלש היו"ם היו"ם היו"ם. שלש
ההי"ן ה' ה' ה', ולכל ההי"ן
שלש שלש אותיות, ונעשו שתיים
עשרה, כחשבון שתיים עשרה
שעות היום, וכלם אחד, וכלם
יום. שלש שבתות הן, כלן יום
אחד: השבת של הלילה, השבת
של היום, והשבת של הערב.
כנגדן שלש סעודות: סעודת
הלילה, סעודת היום, וסעודת
הערב.

סעודת הלילה, בטרם התקדש
היום, מתתקנים האוכלוסים כלם
שלשה קשרים, נכנסים לתוך
נהרות אפרסמון, רוחצים באוצר
של שושנים חקוקות, מעבירים
בנהר דינור, ועולים משם
בקומה. פיון שעולים לצד הלכך,
רוחצות אותן השושנים, מעידות
עדות של שבת בראשית. כל אלו
של הלילה קדושים. לצד אחד,
לששה לששה צדדים.

כשצריך להתקדש היום, קול
שופר נמשך מלמעלה למטה,
ואותו הקול, החלק של עם
ישראל הוא, משום שאין קדוש,
רק כשנשמע אותו הקול, ואז
ידוע שהתקדש היום.

סְנֵד־לְפָנָיִם נִזְיָרָא פְּרִישָׁא, אֲתַעְטָרָא בְּעֵטְרוּי
גְּלִיפִין, רְשִׁימָאן בְּאַתְוּוֹן דְּאַקְרִי
גְּלִגּוּלָא דְּחַד וְתַרְיֵן וְתַלְתָּ אַרְבַּע וְחַמֵּשׁ וְשִׁית,
וְאַיְנוּן אַתְוּוֹן אִי"ק בְּכ"ר גַּל"ש דְּמ"ת הַנ"ךְ
וְכו'.

סְנֵד־לְפָנָיִם הַנְּזִיר הַפְּרוּשׁ מִתְעַטֵּר
בְּעֵטְרוּתֵי הַחֻקּוֹת, רְשׁוּמוֹת
בְּאוֹתִיּוֹת שְׁנֵקְרָאוֹת גְּלִגּוּלָא
אַחַת וְשִׁתִּים וְשִׁלֵּשׁ וְאַרְבַּע וְחַמֵּשׁ
וְשֵׁשׁ, וְהֵן אוֹתִיּוֹת אִי"ק בְּכ"ר
גַּל"ש דְּמ"ת הַנ"ךְ וְכו'.

בְּדִין בּוּא"ל, רַב אֶסְוּוֹן דְּאַקְרִי רְפָאֵל, (במדבר יב
יג) אֵל נָא רְפָא נָא, בְּעוֹתָא דְקָאֵמֵר
מְהִימְנָא דְמַאֲרוּי, וְאַתְרָא דָא אֶסִי לְמַרְיָם. נ"א
נ"א הוּא בּוּא"ל, בְּאַתְוּוֹן רְשִׁימָאן דְּאַלְף
דְּל"ת נו"ן יו"ד. בִּי"ת וְא"ו אֶלְף לְמ"ד,
דָּא הוּא בּוּא"ל. הַאי רַב אֶסְוּוֹן אֶסִי לְכַלְהוּ
אוּכְלוּסִי, וּמַעֲבַר מְנַיְהוּ זִינָא דְחֻשׁוּכָא, דְהִנּוּה
מְקַרְבָּא גְּבִייהוּ שְׁאַר יוּמֵי.

וְאִזּוּ בּוּא"ל, גְּדוּל הַרוּפְאִים
שְׁנֵקְרָא רְפָאֵל, (במדבר יב) אֵל נָא
רְפָא נָא, הַבְּקֶשֶׁה שְׁאַמֵּר הַנְּאָמֵן
שֶׁל אֲדוּנוּ, וּבְמִקּוּם הַזֶּה רְפָא אֶת
מַרְיָם. נ"א נ"א הוּא בּוּא"ל,
בְּאוֹתִיּוֹת רְשׁוּמוֹת שֶׁל אֶלְף
דְּל"ת נו"ן יו"ד. בִּי"ת וְא"ו אֶלְף
לְמ"ד, זֶהוּ בּוּא"ל. גְּדוּל
הַרוּפְאִים הַזֶּה מְרַפָּא אֶת כָּל
הַאוּכְלוּסִים, וּמַעֲבִיר מֵהֶם אֶת זֵיו
הַחֻשָּׁף, שְׁשָׂר הַיָּמִים הָיוּ
מְקַרְבִּים לָהֶם.

בְּהִרְיָא שְׁעֵתָא מִתְעַרֵי תְרִין רוּחִין עֵילְאִין, חַד
מִסְטָרָא דְאֹר וְחַד מִסְטָרָא דְחֻשָּׁף.
וְאַיְנוּן מִיכָאֵל גְּבִרְיָא"ל, מִתְגַּלְפָּאן לְשִׁתִּין
רַבּוּא אוּכְלוּסִין, דְשִׁלְטָן בְּהִרְיָא לִילְיָא.
וְאַתְעַתְדָן חַד לְיַמִּינָא וְחַד לְשְׂמָאלָא, לְכָל חַד
וְחַד פְּתוּרֵי אֲתַתְקַנְן. בְּתַר דְאַתְחִזִּין כָּל פְּתוּרֵי
דְלִתְתָא בְּהִיכְלָא יְדִיעָא.

בְּאוֹתָהּ הַשְּׁעָה מִתְעוֹרְרוֹת שְׁתֵּי
רוּחוֹת עֲלִיּוֹנוֹת, אַחַת מְצַד הָאֹר,
וְאַחַת מְצַד הַחֻשָּׁף, וְהֵם מִיכָאֵל
גְּבִרְיָא"ל, מְחַקְקִים לְשִׁשִּׁים רַבּוּא
אוּכְלוּסִים, שְׁשׁוּלְטִים בְּאוֹתוֹ
הַלִּילָה, וְנוֹעְדִים אֶחָד לְיַמִּין
לְאֶחָד לְשְׂמָאל, לְכָל אֶחָד וְאֶחָד
שְׁלַחְנוֹת מְתַקְנִים, אַחַר שְׁנֵקְרָאִים
כָּל הַשְּׁלַחְנוֹת לְמִטָּה בְּהִיכָל יְדוּע.
כָּל הַאוּכְלוּסִים שְׁלַמְעֵלָה יֵשׁ
לָהֶם מְקוֹמוֹת נְפַרְדִּים בְּלִילָה
הַזֶּה, וְכָל אֶחָד וְאֶחָד נִכְבַּד וְגְדוּל
בְּמִקּוּמוֹ עַל כָּל שְׁאַר הַצְּבָאוֹת
שֶׁלוֹ, וְאוֹתָם הַצְּבָאוֹת מְמַנִּים
תַּחַת יְדוּ. מְאוֹתָם הַצְּבָאוֹת
נְפַרְדִּים שְׁנֵי עֲלִיּוֹנִים שְׁבָהֶם,
וְנוֹטְלִים שְׁלַחַן אֶחָד מִיַּמִּין וְאֶחָד
מִשְׂמָאל, וְכָל שְׁלַחַן שֶׁלֹּא נִקְרַב
בֵּין שְׁנֵי אֵלֵהּ, אֵינּוּ שְׁלַחַן שְׁבָת,
וְאַיְנוּ שְׁלַחַן שְׁלַפְנֵי הַמֶּלֶךְ
הַקְּדוֹשׁ.

כָּל אוּכְלוּסִין דְלְעִילָא, אֵית לוֹן דְּיוּכְתִין פְּרִישָׁן
בְּהִאי לִילְיָא. וְכָל חַד רַב וְיַקְרָא בְּדוּכְתִיָּה,
עַל כָּל שְׁאַר חִילוּי, וְאַיְנוּן חִיילִין מְמַנְן תַּחוֹת
יְדוּי. מְאַיְנוּן חִילוּי, מִתְפַּרְשָׁן תְרִין עֵילְאִין דִּי
בְּהוּ, וְנוֹטְלֵי פְתוּרָא חַד מִיַּמִּינָא וְחַד מִשְׂמָאלָא,
וְכָל פְתוּרָא דְלָא אֲתַקְרַב בֵּין תְרִין אֵלִין, לָאו
אִיהוּ פְתוּרָא דְשְׁבָתָא, וְלָאו אִיהוּ פְתוּרָא דְקַמֵּי
מְלָכָא קְדִישָׁא.

וּבְשִׂאשָׁה וּבְעֵלָה בְּשִׂמְחָה, אִזּוּ
אוֹתוֹ שְׁלַחַן מִתְעַטֵּר. כְּשֵׁנִקְרַב
אוֹתוֹ הַשְּׁלַחַן בְּשִׂשָׁה לַחֲמִים שֶׁל
אוֹתוֹ הֵפֵן בְּאוֹתוֹ הַצַּד, וְשִׂשָׁה
זֶהוּ הַשְּׁלַחַן שֶׁמִתְעַטֵּר בְּעֵטְרוּתֵי.

וְכַד אֵינּוּן אֲתַתָּא וּבְעֵלָה בְּחֻדְוָה, כְּדִין הֵהוּא
פְתוּרָא מִתְעַטָּרָא. כַּד אֲתַקְרַב הֵהוּא
פְתוּרָא, בְּשִׁית נְהִמֵי דְהֵהוּא מְנָא בְּהֵהוּא
סְטָרָא. וְשִׁית נְהִמֵי דְהֵהוּא מְנָא בְּהֵאי סְטָרָא.
דָּא אִיהוּ פְתוּרָא דְמִתְעַטָּרָא בְּעֵטְרוּי.
לַחֲמִים שֶׁל אוֹתוֹ הֵפֵן בְּצַד הַזֶּה -

אינון תריין דנטלין פתורא, אצטריכו לנטרא פתורא, דלא יתערבו נהמי שית דהאי סטרא, ושית דהאי סטרא. פיון דהאי פתורא, אתקריב קמי ההוא רב ועילאה מינייהו, פדין נטיל חד מהאי סטרא, וחד מהאי סטרא, וקא מברכא עלייהו. פל חד אמר לאוכלוסין, (יחזקאל מא כב) ז"ה השולחן אשר לפני ה'. הכין ז"ה תריין עשר.

ער פל פתורא ופתורא, אתמנן תלת סרכין, ורוחא עילאה עלייהו, ויהוה רוחא חדי ביהוה חדוה, והוא אוריאל. ועם פל אוכלוסין (דף ט ע"א) דיליה אזיל, על פל אינון פתורין.

ושתין ממנן, טעמין טעמא על פל חד וחד, ואומר המוציא, ומברך להקדוש ברוך הוא. ומאן דטעים בתיאובתא, הכי איתוסף חילא בתיאובתא עילאה. ההוא רוחא דקא שלטא עלייהו, (שתיין אוכלוסין דקא מסדרן פתורין בהווא ליליא ההוא רוחא דקא שלטא עלייהו. בנ"א ל"ג) שפלקא נהירו בחדוה.

ותא חזי, פדוגמא דאינון מלאכים, דאינון שדין יהודאין, דאכלין בדוגמא דבר נש. כף אית אתרנין עילאה לעילא לעילא, ואינון אכלין ושתיין מאור דשכינתא דאינון נהנין. ודא הוא דאמרו, צדיקים יושבין ועטרותיהם בראשיהן, ונהנין מאור השכינה. ודא האכילה ודאית.

חד את נהיר לעילא לעילא, ואיהי את י'. האי את נהיר, ואנהיר פל אוכלוסין, ואיהי לא ידיע, ולא אתגלייא. תחות האי, אתנהרן חמש אתוון, ופרישן על פלהו אוכלוסין, ואינון אלהי"ם. אתגלגלא את א', ושרייא על אוכלוסא חד. וכן כולם.

אותם השנים שנוטלים את השלחן, צריכים לשמר את השלחן, שלא יתערבו ששת הלחמים של הצד הזה ושש של הצד הזה. פיון שהשלחן הזה נקרב לפני אותו גדול ועליון מהם, אז נוטל אחד מצד זה ואחד מצד זה, ומברך עליהם. פל אחד אומר לאוכלוסין, (יחזקאל מא) ז"ה השלחן אשר לפני ה'. הכין ז"ה שנים עשר.

ער פל שלחן ושלחן התמנו שלשה שרים, ורוח עלינה עליהם, ואותה הרוח שמחה באותה שמחה, והוא אוריאל. והולך עם פל אוכלוסין, על פל אותם השלחנות.

ששים ממנים טועמים טעם של פל אחד ואחד, ואומר המוציא, ומברך את הקדוש ברוך הוא. ומי שטועם בתאוה, כף נוסף פח בתשוקה שלמעלה. אותה הרוח השולטת עליהם, (ששים אוכלוסים שבשמסדרים שלחנות באותו לילה, אותה הרוח ששולטת עליהם) שמעלה את האור בשמחה.

ובא ראה, כדגמת אותם המלאכים, שהם שדים יהודים, שאוכלים בדגמתו של בן אדם, כף יש אחרים עליונה למעלה למעלה, והם אוכלים ושותים מאור השכינה שהם נהנים. וזהו שאמרו צדיקים יושבים ועטרותיהם בראשיהם ונהנים מאור השכינה, וזו האכילה הודאית.

אות אחת מאירה למעלה למעלה, והיא האות י'. האות הזו מאירה, ומאירה פל האוכלוסים, והיא אינה ידועה, ולא התגלתה. פחת זו מאירות חמש אותיות, ופרושות על פל האוכלוסים, והם אלהי"ם. מתגלגלת האות א' ושורה על פל מחנה אחד, וכן כלם.